

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY.

XVI. évfolyam.

1901. Augusztus.

8. szám.

és melléklete

A KERTÉSZ-GAZDA

I. évfolyam. — 3. szám.

Legolcsóbb hirdetés!

a „MÉHÉSZETI KÖZLÖNY“-ben.

Garmond soronként 16 fillér.

Egy egész oldal (187 □ cm)

egyszeri hirdetése . 6 kor. — fill.

Egy féloldal » » . 3 kor. 20 fill.

Egy negyed oldal » » . 1 kor. 60 fill.

Egyleti tagoknak és féléves hirdetőknél 20%-al,
egész éves hirdetőknél 25%-al olcsóbb.

kis hirdetés félhasábos soronként 16 fillér. Egyleti tagoknak 2 sorig nyílen

Hirdetés díjak előre küldendők be.

Hirdetéseket elvállal:

a „MÉHÉSZETI KÖZLÖNY“ kiadóhivata

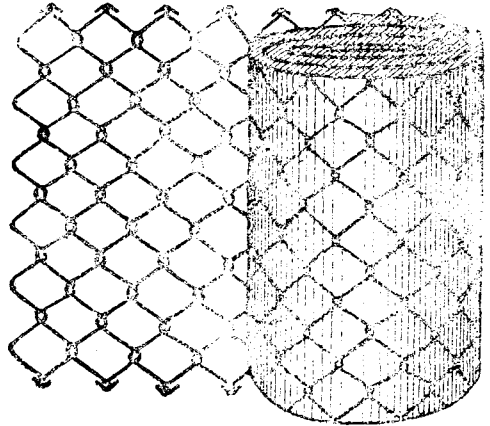
Kolozsvárt, VI. ker. Fő-utca 29.

Megrendeléseknél kérjük a Méhészeti Közlönyre hivatkozni.

LÉBER GYULA

első erdélyi sodrony szövet-fonal és szitaáru gyára KOLOZSVÁRT,
Kül-Torda-utca 9. szám.

Ajánlja minden e szakba vágó munkáit, ugymint: kertek, sírhelyek stb. bekerítéshez való **gépfonatait**; majsorsági udvarok **fonattal való bevonását**; pince, padlás, felső világossági, magtár és éléskamara ablakok **rostélyzatát**; **áthányó rosták** szén, koksz, kavics válogatásához; **szikra fogók** gépekhez. Zöldre festett **légy-szövet**, **szelelő és lóher-rosták**, **Backer-féle rosták** és egyébféle használatra **vas-, réz- és czinszövetek**, **Kruppa-sodrony szegélyzetek** különféle mintákban, lakereitbe

foglalt **rosták** és **sziták**, ruganyos **ágybetétek** (matrác) **sodronylábtörlik.**
➤ **Aczel tüskés sodrony kertek, delelők sat. bevonásához.** ➤
Képes árjegyzékkel kívánatra ingyen és bérmentve szolgálók.

Eladó bánáti méhrajok.

600 családból álló méhészetemből származó összes rajokat a következő feltételek mellett adom el: Május hóban darabonként 9 kor. 60 fill., június hóban 8 kor. 40 fill. postai utánvét, vagy az összeg előleges beküldése mellett. A postaköltséget én fizetem s a csomagolásért mit sem számítok. Kezeskedem, hogy minden raj 1 kg.-nál súlyosabb s egy éves termékeny anyával bír. A jó karban való megérkezésért szintén kezeskedem.

Évek óta csakis a jeles tulajdonságokkal bíró családokat szaporítottam, tehát rajaim ugy keresztezésre, valamint vérfelfrissítésre igen alkalmasok.

Jakabházy Béla

gazd. e. titkár Nagy-Becskeréken (megyeház.)

✕ Kaltenegger Leonidás: »*A méz Apológiája*«, fordította: *Prónay Albert*; ára 1 kor. és 10 fillér, kapható a *Méhészeti Közlöny* szerkesztőségénél.

Tűzmentes pénzszekrények.

REMÉNYIK VICTOR

VASKERESKEDÉSE

KOLOZSVÁRT, FÓTÉR.

Legjobb fajta vihar- és istálló-lámpák.

Vasbutorok nagy választékban.

Ajánlom jól berendezett raktáramat mindenemü **méhészeti cikkekben**; u. m. országos méretü **Bodor-féle kaptarak**, legjobb minőségü **műlép**, **javitott mézpergetők**, **Hannemann-féle rács**, herefogók, **keretfogók**, méhész-pipa, dohányzó- és nem dohányzóknak, méhész-sipkák, kaucsuk-keztük és mindennemü lép- és sejt-kések nagy választékban.

Mezőgazdasági és kertészeti cikkekből különösen ajánlok a legjobb minőségü **vasekéket**, kézi kukorfcza-morzsolót, amerikai aczél villák, kaszák, sarlók, gereblyék, amerikai széna fűrészeket. Továbbá kerti fűrészek, kerti ollók és szemző kések.

Végül telhivom b. figyelmét **konyhaberendelési** és **háztartási** cikkeimre, melyek közül ajánlok különféle vajverő-gépeket, amerikai fagyaltgépek. Ruha mangorló és facsaró gépeket. Kitünően zománczolt lemez- és öntött edényeket. Raktártartok még valódi Berndorfi alpacca és alpaccaezüst evőszerekből és Nickel edényekből.

Vidéki megrendelések azonnal és pontosan eszközöltetnek.

9—12

Kiváló tisztelettel

Reményik Victor.

Ló- és marhanyíró-ollók.

Nyomatott Gámán J. örökösénél Kolozsvárt. (Kossuth Lajos-utca 10.)

Méhészeti Közlöny

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYLET SZAKKÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

Az erdélyrészi méhész egyesület tagjai tagsági díjuk fejében kapják. Tagsági díj: köri tagsági díj egy évre 2 k.; rendes tagsági díj egy évre 4 k. Mindennemű pénz küldemény Bíró Gyula tanár egyll. pénztáros úrnak küldendő: Kolozsvár, Puszta-utca 4. sz.

A lap szellemi részét érdeklő közlemények és reclamatiok a „Méhészeti Közlöny” szerkesztőségéhez czimzendők: **Kolozsvár, VI ker. Fő-utca 29. sz.**

Közleményeink utánnyomása a forrás teljes és pontos megnevezése nélkül tilos.

A kéziratokat nem adjuk vissza.

Felelős szerkesztő: **Dr. Bálint Sándor.** Főmunkatárs: **Nagy János.**

A kezdő méhész teendői augusztusban.

Az enyhébb éghajlatú vidékeken, ott, honnét a földműves az életet már learatta, a tisztességgel gazdag mézforrású virágai — kivált, ha koronként langyos esők jelentkezvén, a méhek e dús legelője megsarjadzik — fehér lepelként vonják be a tarlót, s kincset gyűjtet apró munkásaival, tehát másodsor arat ott a méhész, honnét az Úr áldását a földműves már betakarítottának vélte. Ahol a fehér lóhere (árvar, törpehere), a méhek valóságos áldása díszlik, hol a mezőgazdaság rendszere változatosabb, s tatárkát (hajdina, haricska, pohánka), dinnyét, mesterséges takarmányt, dohányt, stb. termelnek, vagy hegyes vidékeken, az erdővágásokban, még bőséges teríték vár a méhekre. Aki tehát a «csak erős családokkal méhészkedjél» intelmet, s az itt közlött jó tanácsokat meg nem veti, az idei eredményekkel még nem számol le, hanem a tovább zakatoló porgetőből vígan töltögeti mézes bődőneit.

Másutt azonban, hol az említett méhlegelők hiányoznak (és sajnos: ilyen a legtöbb vidék) a hordás is természetesen megszűnván, további mézfölöslegre már nem lehet számítani s a betelelésre való előkészülettel foglalkozik a méhész.

Ámde, aki nem kényelemszerető, nem henye, a csekélyke fáradozást, a számba sem vehető költségekést nem sajnálja, jó hor-

dású, bőven mézelő vidékre vándorol méhcivel: a busás haszon, ha egyébben nem is, a méhtörzsek megerősödésében el nem marad és ez egymagában gazdagon megfizette a vándorlást, mert a méhcsaládok megnépesedése, téli élelmi szükségletük biztosítása jogosíthat csak arra, hogy a méhek jövő évi gondozásának jutalmára számíthassunk.

Az erdélyrészi vidékeken eleddig is már oly szépen jövedelmezett az okszerűen kezelt méhészet, hogy ahhoz hasonló hasznot semmi más foglalkozás nem biztosíthat. Hogy csak egy esetet említsünk: Besztercze-Naszódvármegye Aszu-Besztercze községében, *a hegyek között*, Csiki Lajos, nyugalmazott községi jegyző úr méhcsaládonként átlag 70, sőt némely törzsetől 100 kgr. mézet kapott s illetőleg vár az idén.

Vajjon nem-e szálnalmas éhhetetlenség már most pl. akár a azomszédos vármegyében is lakó méhésztől, a kinek a méhci azonban gyűjteni valót nem lelnek, ha a kedvező alkalmat elillanni engedi, s méhtörzseivel — a most említett körülményt véve — a buja legelővel hívogató Aszu-Beszterczére nem vándorol?! A vándorlás módjáról a múlt hónapban emlékeztünk meg.

Legyen a vidék dúsán mézelő, avagy szikár, egyaránt mindenütt odavaló előretekintés irányítsa teendőiben most a méhészt, hogy a betelelés sikerét biztosítsa. Mindenekelőtt azon törekedjék tehát, hogy méhcsaládai lehetőleg egyenlően erősek, népések, vagyonosak legyenek.

A kaptárokban tenyésző családok egyenlősítése végett az erős törzsektől időnként — és pedig a délelőtti órákban, a mikor az öregebb méhek gyűjtésen vannak, a költéses lépeken tehát fiatal méhek ülnek — 1—1 érett fiasításos és 1—1 mézes keretet adunk a gyöngébb családoknak. A fiatal méhek új otthonukban maradnak, s úgy ezek, mint a pár nap alatt kikelő új ivadék is nagyban szaporítják a gyöngébb család népességét. Amikor az áttett fiasítás kikelt, a fölsegítendő családnak ismét adunk egy keret érett költést. Ezzel és a mézes keretekkel csakhamar egyenlősíthetjük a fejlődésben visszamaradt családokat. Az erős törzsektől elvett fiasításos és mézes keretek helyébe kiépített üres dolgozóslépek, vagy mülépek beakasztását el ne feledjük!

A kasokban levő népek egyenlősítése helyeserével eszközöl-

hető; vagyis: délelőtt 8–10 óra között, amikor a méhek legjobban gyűjtenek, a gyöngye családot az erős helyére állítjuk és viszont. A mézhordás, vagyonszerzés munkájába merült gyűjtő méhek, minthogy megszokott helyükre térnek vissza, a lakásváltozáson pillanatnyira meghökkennek ugyan, de csakhamar átadják terhüket s újra a mezőre sietnek; az erős törzs tömegesebben járó népe a gyöngye családot gyarapítja tehát. A gyöngébb nép gyűjtő munkásai viszont a helyükre állított erősebb törzshöz vonulnak be; de a gyöngye család ily módon való veszteségét tetemesen fölülmúlja az erős törzsből kapott gyarapodás. A kölcsösen összekerült idegen méhek ellenségeskedésétől — ha a helycserét a jelzett időben eszközöljük — nem kell tartani; mert először: a gyűjtés sietségében a méhek ügyet sem igen vetnek a változásra; másodsor: az örök készséggel beboesátják, örömmel fogadják az idegen méhet, mert hiszen teherrel megrakodva jön, drága kincset hoz. Minden más időben (kora reggel, délben, délután, vagy amikor nincs hordás) eszközölt helycsere háborúságot, veszedelmet okozhat mind a két méhcsaládra. A helycserével a gyöngye család — gyűjtő munkásai nagyban megszaporodván, ha van még hordás — hamarosan megvagyonosodik; az erős törzs pedig fokozottabb fiasítással igyekszik veszteségét pótolni.

Pörgetni e hónapban csak jó hordású vidékeken lehet. A legzebb befödött mézes kereteket ott is a méhek téli szükségletére meg kell hagyni. Az előrelátó méhész a befödött mézes keretektől az eshetőségekre, különösen a jövő tavaszra netán mutatkozható szükségre félre is tesz.

A mézes lépek kiszedését és pörgetését — kivált ha szűnőféiben van a hordás — nagyon óvatosan kell végezni, nehogy rablásra vetemedjenek a méhek. Legtanácsosabb azért a mézeskereteket este, amikor *már*, vagy kora reggel, amikor *még* nem igen járnak a méhek, gyorsan kiszedni és a pörgetést a méhestől távol eső zárt helyen végezni.

A hordás csökkenésének arányában szűkíteni kell a menőket, hogy a családok a méhellenségek és rablási szándékkal szimatoló idegen méhek ellen könnyebben védekezessenek. A viasz moly, darázs stb. ellen való védekezésről más alkalommal már szóltunk. Az esténként ólalkodó halálfejű lepkének a kaptárba

lopózkodását a menőkén alkalmazott megfelelő tolókéval lehet megátolni, vagy azzal, ha az 1 cmnyi magas menőkére a nyilást hosszában ketté osztó erősebb drótot szögezünk. Az így ketté osztott, tehát 5—5 mm-es nyiláson nem fér be a mézet rabló, s a méheket rendkívül fölháborító gonosz ellenség.

A kasok menőkéjére pedig két szál ludtollnak gombostűvel egymástól 5—5 mm-nyire eső átszúrásával alkotott rácsot illesztünk a halálfejű lepke betolakodása ellen.

A kasok és kaptárok, a méhes és környékének tisztántartása, a kasok aljának, a kaptárok fenékduszkájának hetenként legalább egyszer való tisztogatása föltétlenül szükséges. Általában a tisztasággal s azzal, ha a méhesben lépdarabokat, léptörmeléket nem tűrünk, a méhellenességekkel kevesebb bajunk lesz, a védekezésben nagyot segítünk méhikéinket, soknak mentjük meg az életét.

A langyák is sok bosszuság okozói. Ha fészükre, vagy útjárásukba sót szórunk s azt kevés vízzel meghintjük, elriaszítjuk őket.

Minden családot alaposan vizsgáljunk át e hónapban. Gyöngé családot ne tűrjünk, mert ez csak gyötrelme a méhésznek; éppen így az árva nép is. Ha egyenlősítéssel nem segítettünk a kaptárban levő gyöngé családon, anyátlanítsuk meg, éreztessük vele 24 óráig az árvaságot, azután egyesítsük estefelé jobb családdal. E végből kereteit sorra kiszedjük, langyos híg mézzel megpörmetezzük s a másik család mézürébe átrakjuk; a földősduszkácskák meg lazításával, esetleg a Hanemann-rács alkalmazásával nyilást hagyván arra, hogy éjen át a két idegen nép (az átrakottat megpörmetezvéen) egymást nyalogatva, összeszokják. Másod-harmadnap elrendezhetőek a keretek.

Kasban levő gyöngé nép egyesítése így történik: a gyöngé család kasát este csucsára állítva, a méheket és lépeket langyos híg mézzel jól megpörmetezzük és a vele egyesítendő kast ráborítjuk, a két kast az érintkezési helyen — nehogy a méhek ki-mászanak — lepedővel körülesavarjuk. Reggelre az alsó kasból is a fölsőbe vonultak a méhek, a két nép együtt fölhordta az alsó kasban volt kevés mézet és összeszokott. Az alulról föligyekvő anyát útközben megölték. Némelyek — és nem eredménytelenül — úgy is egyesítik a két kas népét, hogy estefelé a gyöngé család-

dot az erősebb kas helyére ütik s a leszakadt, odaesett lépekre a más kast ráborítják.

Az árva népeket — ha egyébiránt erősek — tartalékban levő termékeny fiatal anyákkal rendezni még érdemes; különben egyesítendőök. Az anyát szoktatóban, vagy gyöngéden mézbe mártva és a küszöbdeszkán beeresztve, adjuk az árva népnek.

Ha a fiasítás szórványos, az anya kimerülőben van. Ha a dolgozós lépek sejtjeiben púpos fiasítást látunk, szintén vagy vén az anya, vagy ályanyás az állapot. Az ilyen kaptárt vagy kast dél előtt 10—11 óra tájban a kert távolabb eső napos helyére viszszük, a kaptárból a kereteket egyenként kivéve, a kasból a lépeket sorban végig kiszedve, a méheket róluk lesöpörjük. A méhek lakásuk helyére sietnek vissza, de lakásukat nem lelvén ott, a szomszédokba kérőznek be, hol — mivel hóllyagjukat mézzel szívták tele, tehát megrakodva mennek — befogadják őket. Az üresen menő törpeheréket, a vén anyákat és az ályanyákat azonban leölik. Különben az ályanyák már legtöbbször elszoktak a röpüléstől s a törpeherék legtöbbje is ott vesz, a hol a népet szétröppentettük.

Gondunk legyen arra, hogy a télire szükséges táplálék a családnál ne hiányozzék. Ha mézes lépekkel nem segíthetünk a szükségesen s ha különben népes a család, tiszta, pörgetett mézzel egyszerre nagy adagokban, esténként etetőedényekben vagy sekély tálczán, a mézre szalmaszálakat helyezve, hogy a méhek bele ne fulladjanak, augusztusban még lehet a vagyontalan családot etetni. Később már nem födelezhetnék be a méhek a mézes sejteteket, a méz megerjedhet s telelésre így nem alkalmas. Más pótló anyagokkal, vagy nem tiszta mézzel etetni most is, máskor is, hiába való vergődés.

A heréket a tolóka helyes alkalmazásával pusztítani kell. Délben a legtöbb here röpköd. Ha ilyenkor a Hanemann-rács nyílásainak megfelelő részű tolókával elzárjuk a menőket, a herék künn rekednek. Amely nép most is megtűri a heréket, anyasági bajban szenved. Rögtön segítsünk rajta.

TeIeki.

Az országos méretű kaptár négy keretsorra való berendezésének előnyei.

(Folytatás.)

Általában tehát mindenütt, ahol őszi hordás nincs, s így különösen az erdélyrészi vidékeken, nem az őszi egyesítéssel, hanem tenyésztés útján kell a betelelésre erős, népes, gazdag családokat nevelni. Az egyik beteleléstől a másikig állandóan és mindenkor az legyen a főcél, hogy a törzsek erősekké, népesekké fejlődjenek. Ezt pedig a négy keretsoros kaptárral, vagy az országos méretű három keretsorossal — az említett módon elegyesen használt nagy keretekkel — lehet elérni. Így olyan erős, népes családokat fejleszthetünk, melyekkel az egyesítés szüksége teljesen ki van zárva. Aki ezt kétségbe vonja, tegyen kísérletet csak két darab négy keretsoros kaptárral; a költőtért lássa el kizárólag dolgozós lépekkel és egész tábla műléppel beragasztott egész (nagy) keretekkel, minthogy a műlépet sokkal gyorsabban és szabályosabban építik ki a méhek, mintha természetes léppel építettük volna ki a kereteket. Ha műlépet nem alkalmazunk, herelépet építenek a méhek, az anya sem késik azt bepetézni. A herék nevelésére tért engedni nem szabad tehát, mert akkor vége a család megerősödésének, s a mézkamra is üresen marad.

1894-ben 6 drb négy keretsoros kaptárban olyan erős családaim voltak, mintha 5—5 első rajt egyesítettem volna. Augusztus első hetében vendégem volt egyik tanítványom, egy szakavatott méhészt, kinek megmutattam óriási méhcsaládaimat. Sem az alsó, sem a felső (szintén nagy) ablakon át egyetlen pontocskán sem lehetett a lépet látni, oly tömören borították a méhek az üveget. E mellett a kaptárok homlokfalán, kívül, egy-egy tisztességes rajhoz hasonló csomó méh ült, a kaptárok elején, oldalán henýelve, melyek nem fértek be, s nem is volt már mit tenniük, mert a kaptárok teljesen ki voltak építve, a lépek mézzel és költéssel telvék, s az is tudnivaló, hogy a mézes lépek közt jóval szűkebbek az utcák, mint a költéses lépek között.

A mézkamra kiürítésére én sem érkeztem, de a méheket nagyobb tevékenységre ösztönözni nem is igen volt már szükséges, mert a méhlegelő megfogyván, úgylis tétlenségre voltak már kázhoztatva.

Ezeket látva, meglepetve szólalt meg vendégem, s azt mondá: »*ha elegendő méz van a költőtérben, a mézkamrát kiüritve, még akkor is 30 forintra becsülhető egy-egy család.*« — *Még fölösleg is van a költőtérben* — mondám. Erre azt jegyezte meg vendégem, hogy: »*azt a tömérdek méhet lehetetlen lesz a költőtérbe leszorítani.*« Tény, hogy akkor nem is lehetett volna; »*de majd október közepén kényelmesen elférnek*« — felelém. El is fért a három keretsoros kaptárban 7 pár, a négy keretsorosban 8 pár kereten. De olyan erősek a törzsek, hogy már április elején 10–10 párra kell a kereteket kiegészíteni, mert oly föltűnően rohamos a szaporodás, hogy 7–8 pár kereten nem férnek a méhek. Akármilyen kemény hideg volt, a fiasításnak nem ártott, az erős, népes törzs elég meleget lévén képes kifejtetni. Április végén már a mézkamrába kell a méheket fölbocsátani, mert először már nem férnek, s másodsor, hogy anyabölcsőket ne kezdjenek építeni.

A megnagyobbított (4 keretsoros) kaptár mézürébe legbelül egy nagy fiasításos keret betevését ajánlom, azután egész műléppel ellátott nagy keretet, melyet a betelelés szükségletére számítunk; majd csemegeméznek kis kereteket, lépszalagokkal, vagy cset segítségével készített viaszávokkal ellátva. Tudnivaló, hogy a három keretsoros kaptár mézürét is hasonlóképpen szereljük föl, azaz a különéggel, hogy ott csak kis kereteket alkalmazhatunk.

A költőtérben levő mézből senkinek semmi esetre sem ajánlom a pörgetést, mielőtt a beteleléssel rendben nincs. A nagy keretekre különös gondot kell fordítani. Ha kevés méz és himpor van bennük, milyen jó lesz tavaszkor az ilyenekből egyet-egyét közvetlenül a fiasítás mellé betenni! Ezzel egyszersmind helyet adunk az anyának a további petezésre. A mézes kereteket pedig, ha a méz a lépekben esetleg megcukrosodott, lekúpuljuk, vagy fölboronáljuk; aztán langyos vízzel meghintjük és a nagy keret mellé kívül behelyezzük.

A sok mindenféle néven ismert kaptárrendszernek, kaptár-újításnak nem vagyok barátja. Életem javarésztét a méhtenyésztés fejlesztésére fordítottam; közel 4 évtizeden át méhészkedtem az Alföldön, hol bőséges alkalmam volt a kedvező helyi viszonyokat alaposan megismerni, s hol azt tapasztaltam, hogy a kora tavasztól késő őszi tartó alföldi gazdag virágzás mellett mindenféle

rendszerű keretes kaptár bőven mézel, csak okszerűen kell azt kezelni. Az Alföldön, amíg a hó le nem esik, amíg a fagy meg nem dermeszti a virányt, tehát néha november hónapig, folytonosan mézelnek és fiasítanak a méhek. A méhcsaládoknak méznyerés céljából való egyesítése fölösleges ott; még fölerősítés végett sem kell egyesíteni, mert ha egyesítenek, a mézkészletet is egygyé kell tenni, hogy az élelem fogyasztókkal túlterhelve ne legyen. Volt olyan esetem az Alföldön, hogy 100 kaptárból sem voltam képes az egész nyár folyamán át egyetlen műrajt sem készíteni, mert arravaló fiasítást a kaptárakban hiába kerestem, minden keretet a lép széléig mézzel raktak meg a méhek s ezért nem fiasítottak, s különben is gyér népességük lévén, megoszthatók sem voltak a törzsek.

Abend András.

(Vége következik.)

A méhészet és az időjárás.

Vajjon van-e olyan életjelensége a nagy természetnek és az emberi művelődésnek, amelynek folyamatába bele nem szól az időjárás változása?! Aligha. Éppen azért az időváltozás törvényeinek kutatása fontos mindenkire nézve, aki magának biztos programot akar kitűzni jövőendő munkájára nézve. Fontosak, mondom, általánosságban is, de nélkülözhetetlenek a maguk különleges viszonyaiban, amelyek az illető termelési vagy művelődési ágaknak és az időjárásnak közvetlen kapcsolatára vonatkoznak. Ezeknek kutatása, megállapítása tehát az illető termelési és művelődési ágaknak elsőrendű érdeke, amely, ha tisztába van hozva, biztos útmutatást ad a jövőre nézve.

De vajjon tisztába lehet-e hozni, lehet-e az időjárás szeszélyes forgandóságából a négy évszak általános jellemvonásánál szorosabb körvonalakkal meghatározott szabályszerű jelenségeket kihámozni, amelyeket egyik-másik termelési vagy művelődési ág haszonnal fordíthatná a maga javára — s főként, kérdezik e lap tisztelt olvasói, lehet-e kimutatni a kapcsolatot a méhészet gyakorlása és az időjárás változásai közt?

Mindenesetre igen, csak az a kérdés, melyik részletre s milyen pontossággal kívánjuk a feleletet.

Mert ime, ha fölmerül a kérdés, miként méhészkedjunk pl.

itt Kolozsvárt, ugy-e, mint pl a Bánátban, vagy mint a Hegyalján, avagy a Stájer-hegyek között, amely utóbbi körülbelül a milyenekkel azonos éghajlatu? — igen sokan volnának, akik azt felelnék: úgy, amint azt valamennyi vidék közös szokásai és törvényei követelik. A meteorologus azondan azt mondja reá: úgy, amint az az időjárás különféleségéből következik

Mert ime, ha elővesszük az esőzések térképét, azt találjuk, hogy a magyar Alföldön már jóformán az egész július száraz; napok, sőt hetek múlnak el anélkül, hogy eső volna s e miatt, habár júniusban igen sok is az eső, az egész nyáron alig esik valamivel több, mint amennyi a téli csapadék mennyisége; addig Erdélyben még az egész július is esős és nyáron majdnem kétszer annyi a csapadék, mint télen; lehetetlenség, hogy a nyári mézhordás idejét és módját ugyanúgy állapíthassuk meg Erdélyben, mint a magyar Alföldön.

De tudvalevő az is, hogy az eső és az ég borultsága milyen befolyással van a hőmérséklet emelkedésére. A nedves évek Magyarországon rendszeren hűvösesek, a szárazak pedig melegek s ha az utóbbiakban a lecsett csekély csapadék a gazdára, illetve a növényfejlődésre kedvezően oszlott el, annak menete sokkal gyorsabb, mint más években és megfordítva; ha kedvezőtlen, úgy a fejlődés rendes menete teljesen megakad.

Igen, mert a növénynek fejlődése minden szakaszának eléréséhez bizonyos melegmennyiségre van szüksége s csak ekkor éri azt el, ha ezt a melegmennyiséget az időjárás már produkálta. Mennyi ez a melegmennyiség és hogyan kell számítani?

Ime a mintája: Magyarországon az évi középhőmérséklet $+ 10^{\circ}$ C. körül van, a mi azt jelenti, hogy ha az egyes napok különböző óráiban észlelt hőmérsékleti értékeket összeadjuk és az órák számával az összeget elosztjuk, megkapjuk a napi közepet; ha ezeket egy-egy hónap minden napjáról összeadjuk s a hónapban levő napok számával elosztjuk, megkapjuk a havi közepet; ha pedig ezeket az év minden hónapjáról összeadjuk s a hónapok számával elosztjuk, megkapjuk a már említett értéket. Ebből következik, hogy az esztendő folyamán elért *összes* melegmennyiség az évi középnek a 365-szöröse, azaz 3650° C. Igen, de az egyes hónapok közt vannak olyanok is, melyek meglehiányt mu-

tatnak, azaz havi középhőmérsékletük a fagypont alatt van, ez tehát azt jelenti, hogy a meleg hónapok még a 3650^0 -nál is nagyobb értéket adnak s csak a hideg hónapok közepi szállítják ezt le ennyire. Mivel pedig az év két hideg hónappal kezdődik, annak megleghiányát előbb le kell küzdeni s csak azután kezdődhetik az emelkedés.

Ha a dolgot így fogjuk föl, azt találjuk, hogy minden egyes napjába az évnek a 3650^0 -nak bizonyos meghatározott része esik átlagban s amennyivel többet vagy kevesebbet bír az a nap valamely évben produkálni, annyival melegebb vagy hűvösebb volt azon napig az illető esztendő.

Ezeket ismerve, lássuk a méhészet és az időjárás kapcsolatát.

A méheknek munkájukhoz virágra van szükségük, munkájukhoz csak akkor foghatnak, ha már virág van. A modern méhészet immár külön akarja kezelni a gyümölcsméz, az akácsméz, a hárs-, a repce-, a tisztesfűméz stb. Szükséges tehát tudni, mikor nyílnak ezek a virágok. Több évi följegyzéséből a levézésnek, kinyílásnak stb. meglehet állapítani azok átlagos bekövetkezésének napját. Igen, csakhogy ezekhez a napokhoz a hőmérsékleti többletnek is bizonyos értéke fűződik s ha nézzük az egyes években a virágzás ingadozását, azt fogjuk találni, hogy az annak megfelelő hőmérsékleti többlet is ugyanazt az ingadozást mutatja *Az egyiknek ismeretéből tehát a másikra következtethetünk.*

Kohányi Gyula.

(Vége köv.)

A mi dolgaink.

Az egylet ügyei fölött buzgón őrködő igazgató-választmányunk — daczára az áldott vakáczióknak — július hónapban is teljesítette az ő nem könnyű, de kellemes föladatát. 11-én megtartotta rendes ülését s azon ki-ki híven elszámolt viselt dolgairól. Megbízott a főtitkár, hogy az egylet azon vidéki köreit, amelyekben még valamelyes életjel mutatkozik és amelyeket annak idején 1880—1893-ig oly szép egymásutánban éppen ő alakított s tőle így a később életrehívottakat is, próbálja meg fölkeresni s minden telhető módon ismét munkára serkenteni, hogy az a jó hírnév és elismerés, amely az egylet iránt országszerte nyilvánult s — óh

fájdalom -- később kissé meglazult, továbbra is föleleveníttessék és *szívósan* tartassék. Örömmel vette tudomásul az ülés, hogy a méhes ügy szaporulat, mint méztermelés tekintetében a lehető legkiválóbban sikerült, amely eredményért az elismerés orozslánrésze a buzgó fiatal méhészpárt, Baga Józsefet és feleségét illeti, akik az ügyeket vezető főtitkárnak a legmegfelelőbb munkatársaiul váltak be. Úgyde a csütörtök és vasárnap délutáni tanulmányos rendez előadások sem szüneteltek, sőt legtöbbször azok is -- teljes megelégedésünkre -- látogatottak voltak, mely alkalmakkal nem egy jeles új tagot nyert egyesületünk. A többek közt a jul. 14-iki délutánunk excellált, amidőn úgy megtelt helyiségünk előkelő női és férfi érdeklődő társakkal, hogy alig volt képes letelepíteni szorgalmas házipárunk. Igen jól esett látnunk a tanfelügyelőség részéről Balog S. s.-tanfelügyelő és Kohányi Gyula tollnok urakat, Tordáról a rajztanfolyamra jött Molnár János veterán kollegánkat és sok másokat, akiknek -- velünk együtt -- igen kellemes perczeket okozott a 3 órától közel 8 óráig benyúló együttlét. Természetesen fő- és egyetlen tárgyát a méhészetről való érdekes eszmecsere képezte, amelyben mint mesterek vettek részt: Kőmives Gerő, Szentgyörgyi, Zsögön Rácz Mihály, Ferencz András, Stasinczki, Hrasch társaink s hódították meg az ügynek a jelenlevő társakat; ennek betetőzőjeül egy kellemes áldomást fogyasztott el a lelkes társaság. A legközelebbi vasárnap délutáni összejövetel pedig nagy bizonyossággal koronáját képezte az évi összes örömeinknek, amennyiben minden legcsekélyebb előkészület nélkül, oly társaság töltötte be köztelki minta-telepünk helyiségeit, amilyenhez csak igen ritkán juthat halandók óhajta. Ugyanis oly meglepetésben részesített minket -- törzsvezetőket -- Nagy János kerületi szaktanárunk, a milyenre még csak álmunkban is nagy merészség lett volna gondolnunk. Drága kis méheink természetéből folyólag, nemcsak munkástársait hozta -- egész seregesen -- magával a 28-án tartott előadásunkra -- kollokviumunkra, de két valódi királynét is hozott magával, hogy hatványozottabban varázsolja egyesületünk vezetőségének ténykedését. Igen, oly apostolává vált e hazarész méhészetének is, hogy amint csak pár napja jut itthon maradásra, siet akként értékesíteni, hogy annak világossága és éltető melege túlhasson időn és téreken. Ugyanis két torontál-

megyei (N.-Szent-Miklósról) kedves nő vendégét hozta el az ő, szintén «királyné» feleségével e délutánunkra s képzelhetik mt. olvasó ügypártársaink (ha már csakugyan képesek volnának elképzelni), hogy milyen ünnep volt ez reánk nézve. Két torontálmegyei néptanítóné s illetve tanítónő, azzal a bájos kellemmel, amely egyáltalán kell, hogy tulajdona legyen ez osztálynak, különösen, ha a méhészet iránt is oly szeretettel viseltetnek, mint Muth Jánosné igazgatótanítóné és Kühn Lajosné önnagyságaik, velük együtt Nagy Jánosné önnagysága, hogy nem sajnálják a fáradságot, berándulni a jegenyei fürdőről, ahová gyógyulási célból jöttek Torontálból, hogy lássák szerény munkálkodását annak az egyletnek, amelyről ők már is annyi figyelemre méltót olvastak és hallottak. Elgondoltuk újlag, hogy mégis kedves dolog a közügyekben munkálni, hisz csak egyetlen ilyen eset fölér a világ minden anyagi fizetségével. Látni azt az igazi lelkesültséget s azt a boldogító hatást, amelyet növendégeink s természetesen mi is, mindannyi jelenlevők éreztünk, abban a kellemes orgona- (borostyán) lugasban, csaknem a sötét estig benyúló vasárnap délután. Igyekeztünk túllicizálni egymást a kedélyes eszmecserék villogtatásában; szebbnél-szebb és meggyőzőbb méhészeti igazságok kifejtésében, de mindannyiunk fölött magasan villogott Nagy János szaktanárunk igazi gyakorlati párosult szellemessége, a melynek hatása folytán kedves növendégeink is szíves örömezt iratkoztak tagjaivá egyesületünknek Nemcsak, sőt megígérték, hogy N.-Szt.-Miklós központtal Torontálban egy méhészeti kört létesítenek s annak ünnepélyes megalakítására — annak idején — kérni fogják elnökségünket. Gyönyörűen sikerült lépesmézeinkből izlelőt, sőt egy pár keret foglalót is juttattunk emlékül kedves asszonyainknak, hogy annál jobban magunkhoz édesgessük új *királynőinket* s az ő útjukon a megnépesítendő torontáli kis *családot*.

Így biz' ez!

Végül kérjük mt. méhésztársainkat, vegyék tudomásul, hogy ez őszre tervezett méhészeti kiállításunkat a jövő évre halasztjuk, a mikor Kolozsvárt egy *általános erdélyrészi kiállítás* lesz s majd azon aztán méltóképpen fogunk megjelenni

Ezt a dolgot a 11-én tartott ig. választmányi ülésünk látta józnak így határozni, s ennek megbízásából közöljük. e. ö. i.

Különfélék.

+ **Gyümölcsértékesítési tanfolyam** A m. kir. földművelésügyi miniszter ez évi augusztus 26—31-ig tartó hatnapos gyümölcsértékesítési tanfolyamot rendeztet a budapesti kertészeti tanintézetnél. A tanfolyamra férfiak és nők egyaránt jelentkezhetnek egyszerű levélben augusztus 10 éig a nevezett intézet igazgatóságánál (Budapest, I. ker., Gellérthegy, Mánesi-út 45), honnét a fölvetelre nézve idejében értesítést kapnak. A tanfolyam ingyenes; állami segítséget vagy ösztöndíjt e célra nem adnak.

□ **Kecskemét-vidéki kiállítás.** Folyó év augusztus hó 11-én nyílik meg a »Kecskemét-vidéki iparkiállítás« és tart augusztus hó 25-ikéig. Az iparkiállításban részt vesznek a szomszéd Czegléd-, Nagy-Körös-, K.-K.-Félegyháza és Halas városok ipartermékeikkel.

Folyó hó 20-án nyílik meg a »Gazdasági kiállítás« és tart 25-éig. A gazdasági kiállítást a Pestmegyei gazdasági egyesület rendezi.

Mindkét kiállítás Kecskeméten a kistemplom-téri tágas iskola termeiben, az iskola udvaraiban, a szomszédos lovardában, ezen épületek előtt e célra bekerített kb. 3000 □ méter és az épületek mögött kb. 5000 □ méter szabad területen és az iskola és lovarda közti utcán lesz, s be lesz kerítve az egész terület s a kiállítás céljaira alkalmassá téve.

Az iparkiállításon lesz a Pestmegyei Duna-Tisza közén üzött ipar együttesen az országnak méltóan bemutatva. A kiállítók száma megközelíti a 600-at, több mint 2500 □ méter területen.

Az iparkiállítás magában foglalja a fa- és butor-, fém-, kő- és agyag-, ruházati, bőr- és sörte-, sokszorosító- és papir-, valamint a többi vegyes ipar czikkeit. Ezeken kívül be lesznek mutatva iparművészeti tárgyak és a háziipar; élelmezési iparczikkek, műszaki és vegyészeti ipar, járművek, szőlőszeti, borászati, gazdasági és kertészeti eszközök, iparoktatás, segéd- és tanonczmunkakiállítás. Nemkülönbön működésben lesznek bemutatva a kisipar céljaira alkalmas gépek és eszközök. Végül a hazai gyári féltermékek.

A fősorolt csoportokból láthatjuk, hogy a kiállítás magában foglalja az ipar összes faktorait.

Oly iparágak, melyek a Duna-Tisza-közön nincsenek, az ország más részéről is elfogadtatnak.

A gazdasági kiállítás magába öleli egész Pestmegye területét. Kiállításra kerülnek a gazdasági kisebb és nagyobb gépek és eszközök; versenyt rendez peronospora pörmetezők és viharágyukból, kapcsolatosan baromfi kiállítással és Bugacz-Monostorról csikó felhajtással.

A bizottság gondoskodott, hogy a kiállításról kimerítő »kalauz« adassék ki 60 fillér árban. A kiállításba a belépti díj 40 fillér. Nemkülönbén gondoskodva van, hogy az árnyas iskola udvaraiban tisztességes áron vendéglő nyitassék, hol étkezni is lehet. Csoportos látogatóknak társas ebéd, vagy vacsora is rendezhető.

Gondoskodva van, hogy a kecskeméti bor méltóan a borkostolóban hideg buffet-vel kapcsolatosan bemutatassék.

Sorsjegy ára 40 fillér, melyen a kiállításon részt vett ipar-cikkek kisorsoltatnak.

E sorokban röviden vázoltuk a »kecskemét-vidéki kiállítás« terjedelmét, mely nem szerény keretben mozog, hanem úgy terjedelmében, mint a kiállítók nagy száma biztosítja a látványosság érdekességét.

Miután Kecskemétnek az egész országgal kedvező vasuti összekötése van, e szerint a kiállítás látogatása nagyon meg van könnyítve.

Mindennemű kérdezősködéésre, sőt elszállásolásról is a végrehajtó bizottság ad felvilágosítást.

× „**A méh és világa,**“ Sötér Kálmán jeles műve, mélyen leszállított áron (a vaskos kötet fűzve 4 kor, díszkötésben 4 kor. 60 fill.), valamint Albu József „**Méhészeti Kalauz**“-a (keresztkötés alatt 50 fill.) egyesületünknel még mindig kapható.

♣ »**A madarak hasznáról és káráról**« czimen Hermann Ottó tollából a földművelésügyi miniszterium kiadásában most megjelent hasznos könyvet tanítók, lelkészek, községi jegyzők, kik eziránt a földművelésügyi m. kir. miniszterium VI. főosztályához fordúlnak, ingyen kaphatják meg.

≡ **Államkölesön.** A hozzánk még mindig gyakran érkező tudakozódásokra ismételten közöljük, hogy méhészkedési célokra

államkölcönt a földművelésügyi miniszterium többé — legalább egyelőre — senkinek nem ad.

⌋ **A magyar méhészek zsebnaptára 1902. évre** kiadására készül Paczek Béla Nagy-Bányán. A hasznosnak ígérkező naptárt 18 ívre (16-od ívnagyság) tervezi. Előfizetési ára (bérmentes küldéssel) 1 kor 30 fillér, bolti ára 2 korona lesz.

Méhészeti előadások.

A méhészeti vándortanítók folyó évi augusztus hónapban az alábbi napokon és helyeken tartják előadásait.

1. Kiszely Endre első kerületi, székhelye Kis-Kun Félégyháza, 5-én Kecskeméten a földmivésiskolánál, 6-án Kecskemét városban, 7-én Nagy-Kőrösön, 8-án Abonyon, 9-én Szolnokon, 10-én Tápiószelén, 12-én Nagy-Kátán, 13-án Tápiószecsen, 14-én Kókán, 15-én Dányon, 16-án Zsámbokon, 17-én Turán.

2. Abaffy József második kerületi, székhelye Pápa, 8-án Répcelakon, 9-én Keczőlön, 10-én Szilsárkányban, 11-én Mosony-szolnokon, 12-én Széleskuton, 13-án Feketevároson, 14-én Fehéregyházán, 15-én Sérczen, 16-án Kismártonban, 17-én Sz-Margiton, 18-án Ruzstón, 19-én Sopronban, 21-én Felső-Lövön.

3. Valló János harmadik kerületi, székhelye Pozsony-Ligetfalu, 8-án Alsó-Zellén, 10-én Beregszegen, 12-én Nagy-Kosztolányon, 13-án Drahócson, 14-én Pöstyéne, 15-én Pobedén, 16-án Brunócson, 17-én Szent-Kereszten (Nyitram), 18-án Vágújhelyen, 19-én Csejthen, 21-én Nyitra-Jabloniczon, 22-én Hradiston, 23-án Brezován, 24-én Szeniczen, 25-én Sasváron (Nyitram).

4. Rózsa János, negyedik kerületi, székhelye Sárospatak. 5-én Legenye-Mihályi, 6-7-én Regmeczen, 7-én Vitányon, 8-án Legenyén, 9-én N-Tornyán, 10-én Csörgön, 11-én Legyes-Bényén, 12-én Megyasszón, 13-án Gesztelyen, 14-én Hernád-Németin, 16-án Abódon, 17-én Ládbesenyőn, 18-án Hegymegen, 19-én Damakon, 20-án Hangácson, 21-én Nyomáron, 22-én Zilizen, 23. és 24-én Bodván, 25-én Lenyén, 26-án Sajó-Vámoson

5. Forgács Lajos, ötödik kerületi, székhelye Arad. 5-6-án Zilahon, 8-án Zsibón, 9-10-én Szilágy-Csehin, 12-13-án Szilágy-Somlyón, 14-én Sarmaságon, 15-16-án Balázsházán, 17-én Nagy-

Károlyon, 18-án Debreczenben az árvaháznál, 19-én Nyiregyházán, 21. és 22-én Berczelen.

6. Abend András, hatodik kerületi, székhelye Nagy-Enyed. 6-án Lőrinczrévén, 7-én Tövisen, 8-án Krakón, 9-én Magyar-Igenben, 10-én Sárdon, 11-én Borbándon, 12-én Piskin, 14-én Petrozsénban, 15-én Krivádon, 16-án Pujon, 17-én Borbátvizen, 18-án Bácsiban

7. Nagy János, hetedik kerületi, székhelye Kolozsvár*, 4-én délelőtt Tusnád-Újfalun, délután Lázárfalván, 5-én délelőtt Kászon-Újfalun, délután Csik-Kozmáson, 6-án délelőtt Csik-Szt-Mártonon, délután Csik-Menaságon, 7-én délelőtt Csik Csobotfalván, délután Csik-Delnén, 8-án délelőtt Csik-Szépvizen, délután Csik Madarason, 9-én Gyergyó-Újfalun, 10-én Békáson, 11-én Tölgyesen, 12-én Hollón, 13-án Bélboron, 15-én Borszéken.

Budapesten, 1901. július hó 18-án.

Kovács Antal,
méhészeti felügyelő.

Egyesületünkbe 1901. évben új tagokul jelentkeztek :

Albert István, Albisi Géza, Angyal József, Antal Albert, Antal Jenő, Ádám József, Állami iskola (Radna-Borberek), Állami iskola (Szálva), Állami tanítóképző-intézet (Székely-Keresztúr), Babka György, Baga József, Bajkó Mór, Balogh Zsigmond, Barkóczy András, Barajevác Kornél, Bartha János, Basa Antal, Bálint Elek, Bálint Lajos, Bándy Béla, Beke Albert, Bene János, Benedek József, Berghián György, Bilcz Aurél, Bocskor Imre, Bohn Antal, Borka Lajos, Boros János, Brandt Sámuel, Csánky Gyula, Császár Z. János, Csendőrörs (Mező-Sámsond), Csendőrörs (Mező-Örményes), Csiki Dénes, Csiki Lajos, Csinády István, Csink János, Darnay Lajos, Dávid Lajos, Deák Albert, Derzsi Sámuel, Diviaczky Rezső, Donáth Aladár, Faragó András, Farkas Tivadar, Felméri Sándor, Ferencz József, Ferenczi Lajos, Fogarascher Márton, Forika Ágoston, Fülöp Ákos, Fhrüm Tamás, Gazdasági ismétlőiskola (Magyar-Nemegye), Gazdasági ismétlőiskola (Nagy-Sármás), Gereczey Pál, Guttmann Ármin, Grapini Panfil, Gyergyói Méhészegyesület,

* Körútját valószínűleg elnapolja.

Gyergyói róm. kath. Tanítóegyesület, Hankó Antal, Herepei Károly, Hernyó Mihály, Heugel Béla, Hirka István, Hoffmann Elias, Horváth Pál, Hruschka Károly, Imets János, Incze Sándor, Irsay József, Jancsó János, Juhász József, Karácsonyi Sándor, Kászoni Árpád, Keczn Elek, Kiss József, Kiss Károly, Kohányi Gyula, Kollár Endre, Kopacz Gergely, Kovács Béla, Kovács Jenő, Községi gazdasági ismétlőiskola (Makód), Községi faiskola (Kis-Ilva), Községi faiskola (Földra), Lakatos László, László István, Lázár Istvánné, Lázár János, Lénárd Bálint, Lokusztza Ferencz, Lőrincz András, Marcu János, Maxin Kelemen, Málnássy Ferencz, Máthé István, Mihály Gergely, Molnár Albert, Musinszky Ede, Nagy Dénes, Nagy Elek, Nagy Imre, Nagy Lajos, Nagy László, Nemes Sámuel, Nemes Sándor, Népkönyvtár (Gyergyó-Ditró), Osváth Antal, Paál Mózes, Paláncz Sándor, Pap Gábor, Papolczi Sándor, Patrubany Antalné, Petele Antal, Petres Sándor, Péter Lajos, Péterffy Károly, Pokoly Lajos, Polgári olvasóköri (Gyergyó-Ditró), Rákosi Béla, Salamon Joákim, Sándor Albert, Sándor Lajos, Sántha Albert, Sára András, Solymossy Miklós, Somogyi Jenő, Steinbrückner Mihály, Szabó Gábor, Szabó György, Szabó Ignác, Szabó Lajos, Szabó Sándor, mező-szegedi dr. Szegedy Károly, Szent-Ferenczrendű zárda (Esztelnek), Szent-Ferenczrendű zárda (Gyergyó-Szárhegy), Szent-Ferenczrendű zárda (Mikháza), Székely Győző, Szikszay János, Szikszay Zsigmond, Tarcsafalvi Izsák, gr. Teleki László Gyula, Tivadar János, Thuróczy Ferencz, Turtsa András, Uhlarik Sándor, Várady Árpád, Váró Mózes, Viski Dezső, Zakariás István, Xantus Elek.

Lapunk zártakor kaptuk az értesülést, hogy Nagy János — juliusi körútján erős meghűlésből kapott betegsége miatt — augusztusi körútját elnapolni kénytelen.

Tartalom: A kezdő méhészt teendői augusztusban. *Teleki* — Az országos méretű kaptár négy keretsorra való berendezésének előnyei. *Abend András*. — A mi dolgaink. *e. ö. i.* — A méhészet és az időjárás. *Kohányi Gyula*. — Külön-félék — Méhészeti előadások. *Kovács Antal*. — Egyesületünkbe 1901. évben új tagokul jelentkeztek.

Apró hirdetések.

E rovatban az erdélyrészi méhészegylet tagjai 2 sorig ingyen hirdethetnek; ezen felül minden félhasábos petit sor 8 fill. A kik nem tagjai a méhész egyletnek, soronként 16 fillt fizetnek.

VASÁROL.

Csurgatott és pergetett mézet

Lerner Vilmos, Gyöngyös. Minta küldendő.

ELAD.

Saját termelésű tiszta viaszból készült mûlépet küldök pl. 5 kg.-t 2 forintért bérmentve.

Szatmár.

Szabó Balázs.

Mûlépekről mintát 20 fill. postabélyeg ellenében bérmentve küldök 1 klgr. 4 kor. 20 fill. Megrendelések: Pápa y
Dezső Deménd Hontm.

30 méhesaládot

Bodor-féle kaptárban, á 7 frt, elad:
Ács Lajos Felvinczen.

4—5 kgr. szépmunkás lépet Göbölös
Károly Szász-Lekencze.

Méhszöktetőm

gyöngyökkel construalva felül (alul)
levő méztérhez 1 kor. Szegszárdon
dr. Hilbert.

Mézpergetőim

több kiállításon ki lettek tüntetve, bámulatos olcsóságuk mellett a legjobbak, legerősebbek és a legtartósabbak, a miről kezességet vállaltok. Mézszűrő, méztartó bádogokat, mindennemű méhészeti eszközöket raktáron tartok s a legjutányosabb áron készítetek, úgyszintén legjobb fajta gyümölcszedőket is.

Seiler Géza,

bádogos, Kolozsvár,

Mátyás király-utca 2. sz.

Tíz darab erős foszni deszkából készült Dzieiezon-féle orsz. méretű kaptár, melyből 4 keveset használt, 6 pedig teljesen új, befestve és beüvegezve, haláleset miatt eladó. Ára 35 frt. — Bővebbet Szabó Balásznál Szatmáron.

A komárommegyei gazd. egyl. méhészeti szakosztályának 96 nagy 8 rétvű lapra terjedő „Méhészeti értesítője” színes borítékban megrendelhető: L a k a t o s Károly szakoszt. titkárnál. 53 krajczár (1 kor. 10 fillér) előzetes beakaldésre bérmentve küldetik meg.

Egy modern berendezésű, jól jövedelmező méhes eladó. — Értekezhetni Kolozsvárt, Kossuth Lajos-utca. Szilágyi Elnora liquergyárában.

Pártoljuk hazánk iparát.

BIEDERMANN FERENCZ mûlép-gyára, Kolozsvárt, Rákóczy-út.

Felelősség mellett szállit valódi viaszból, amérikai henger-
gében készült **mûlépet**.

Kilója 4 kor. 40 fillér. 5 kilós postacsomag franco

**Az első magyar
kereskedelmi méhteleg**

tulajdonosa:

Kühne Ferencz

Budapesten, (6—10)

I. ker., Attila-utca 99. szám

Kitüntetve minpen kiállításon

számos díszoklevéllel, arany- és ezüst-
érmekkel, pénzjutalmakkal, oklevelek-
kel és elismerő iratokkal

Szállítója számos méhészeti egyesü-
letnek a m. kir. méhészeti felügyelő-
ségnek, a méhtenyésztési sz. közö-
geknek s a méhtenyésztés terjesztése
és tanításával foglalkozó szakintéze-
teknek stb.

— Az egyedüli kereskedelmi méhteleg, mely az ezredéves kiállításon a leg-
magasabb kitüntetéssel, a „Nagy kiállítási érmmel” kitüntetve lett. —

**Műhelyeimben nagyban, kifogástalanul, pontosan s méltányos árban
készíttetnek és raktáron tartatnak :**

Mindenféle méhkaptár, a kaptár-
készítés eszközei, keretkészítőgé-
pek, keretléczek, távkapcsok.

Hannemann-féle rács, horganyle-
mezből, teljesen tisztá, sima és
pontos nyílásokkal.

**A mézpergetés, viaszolvasztás esz-
közei, méztartályok, mézszállító bö-
dönök és mézüvegek,** mint kitünő jó
mézpergetők, viasz- és mézolvasztó
eszközök, mézüvegek, mézvende-
lyek jó erős pléhből, továbbá öt
kilós szállításra nagyon alkalmas
bödönkék.

**A méhek kezeléséhez szükségle-
teltő összes segédeszközök** a legjobb
anyagból. Keretfogók, keretvillák,
a kaptártisztogatás eszközei, sejt-
kúpoló kések és készülékek, anya-
zárkák, herefogók, herekirekesztők.

Minden kaptár, segédeszköz stb. személyes felügyeletem mellett készül és
csak a legsikerültebbek kerülnek a megrendelőhöz. — Valamennyi tárgy a
legjobb és a czélnak leginkább megfelelő tartós jó anyagból készül. — A
rendestől elűtő kaptárak és eszközök csekély árkülönbséggel készíttetnek.

Képes főárjegyzék az 1901. évre kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

Valódi Rietsche-féle mülépprések
minden nagyságban, öntéses for-
mákban.

Mülépek, amerikai hengergépen
készülve, a legtisztább méhviaszból.
A viasz tisztaságáért szavatolok

**A rajbefogás és elhelyezéséhez
szükségeltető összes eszközök.** Raj-
fogók és rajfeeskendők.

Az etető eszközök különféle leg-
czészerűbb nemei, továbbá itató
edények és itató-vályúk.

Füstölő és védekező eszközök
Füstölők, smokerek, pipák, füstölő
és elkábító anyagok, méhász-sap-
kák, szem- és orrvédők és keztyűk

A méhészeti irodalom termékeiből
a legjobb és a legkedveltebb
szakmunkák.

PROKOP JÓZSEF

(A régebbi Prokop és Schultz
Kereskedem méhteleg. Mű-
lékek csak a legkitűnőbb
Ausztriai és Magyarországi
nemű gyár, villanyos erőre
Viaszot s régi lépépitményt
szek vagy becserelek. Ma-
gadjent árjegyzékemet ki-

Friedland, Csehország.

czég egyedüli tulajdonosa.)
lépgyár. Méhesgazdasági kel-
minőségben gyártatnak
területén a legnagyobb ily-
és világításra berendezve-
bármily mennyiségben ve-
gyár, német és csehnyelven
vánatra ingyen és bérmentve

küldöm. Sürgöny czim: **Prokop Friedland, Csehország.** (7—12.)

Deák Ferencc-utca 17. szám.

Állandó nagy raktár vegyi termékekben

Fűszer- és csemegeüzlet

Bel- és külföldi ásványvizek

Magyar, francia és spanyol

borok és pezsgők

raktára.

MEDGYESY KÁROLY

Tele. on : Kolozsvár 435.

Különlegességek

Czitrom, narancs,

7-12

füge, malaga és

mindennemű csemegékben.

Arjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Vidéki megrendelések pontos eszközlése.

Zwörner Sándor

állatkitömő-

praeparatoriuma

7-12

Kolozsvár.

Elvállal mindenféle emlősök és madarak élethű kitömését,

Vadászati Tropheák csinos kivitelben és agancsok felszerelését.

A kitömött állatoknak nincsen semmiféle veszélyes kigőzölgésük, tehát szobában is tarthatók.

Ujdonság: Madarak kitömése relif kép alakjában.

